

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เกษตรกรถือว่าเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ประเทศไทยมีประชากรอยู่ในภาคการเกษตรประมาณ ร้อยละ 54 (สุพจน์ วัฒนวิเชียร. 2543 : 1) ซึ่งมีปัญหาความยากจนเป็นปัญหาหลักที่จะส่งผลให้ปัญหาอื่น ๆ ตามมามากมาย ปัญหาเหล่านี้ นับเป็นสิ่งที่บั่นทอนความเจริญของประเทศไทยที่มีพื้นฐานเป็นประเทศเกษตรกรรม และถึงแม้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยจะพยายามพัฒนาประเทศให้เปลี่ยนแปลงไปเป็นประเทศที่มีพื้นฐานเป็นประเทศอุตสาหกรรม แต่เมื่อประเทศไทยประสบกับปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ สิ่งทีพิสูจนให้เห็นก็คือประเทศไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะเป็นประเทศอุตสาหกรรมและพื้นฐานของประเทศยังไม่มีคามมั่นคงพอ นักวิชาการและผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญหลายท่านจึงได้เสนอความเห็นว่ ประเทศไทยควรที่จะพัฒนาพื้นฐานดั้งเดิมที่เป็นประเทศเกษตรกรรมอยู่แล้วให้มีความมั่นคง จะเป็นวิถีทางที่สามารถฟันฝ่าวิกฤตเศรษฐกิจที่ประสบอยู่ได้ (สมเกียรติ ฉายไชน์. 2538 : 1)

ดังนั้นขบวนการขับเคลื่อนกลไกซึ่งเป็นฟันเฟืองแรกสุดที่จะนำพาให้ประเทศไทยเดินทางไปสู่ความมั่นคงในพื้นฐานทางการเกษตรได้ คือการพัฒนาเกษตรกรซึ่งเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศให้หลุดพ้นจากภาวะแห่งความยากจน มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยให้ถือเป็นการกิจเร่งด่วนที่ควรกระทำอย่างเร่งรีบเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะภารกิจการแก้ไขปัญหาความยากจนและหนี้สินของเกษตรกรที่เป็นเสมือนบ่วงที่รัดเกษตรกรให้อ่อนแอลงเรื่อย ๆ จนยากที่จะพ้นหากไม่รีบดำเนินการแก้ไข (สมเกียรติ ฉายไชน์. 2538 : 4)

อย่างไรก็ดี นับตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มมีการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ในปี พ.ศ. 2505 จนถึงปัจจุบันอยู่ในช่วงแผนฉบับที่ 8 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ สถานภาพทางครอบครัวของเกษตรกรไทยก็ยังคงอยู่ในสภาพที่ยากจนและนับวันความยากจนจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น ปัญหาความยากจนของเกษตรกรเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่ง เนื่องจากมีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศที่เป็นเกษตรกร สภาพของปัญหาเกิดจากเกษตรกรไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้อย่าง

มีประสิทธิภาพ ขาดแคลนเงินทุน มีปัญหาหนี้สิน รายได้ต่ำกว่ารายจ่าย โดยเฉพาะ รายได้ในภาคการเกษตรซึ่งเป็นรายได้หลักส่วนใหญ่จะไม่เพียงพอกับรายจ่าย ทำให้ต้อง นำทรัพย์สิน เช่น ที่ดินทำกินที่มีอยู่เป็นกรรมสิทธิ์ไปจำนอง ขาย หรือขายฝากกับเจ้าหนี้ เอกชนและไม่สามารถปลดปล่อยหนี้สินได้จนต้องสูญเสียกรรมสิทธิ์ในที่ดินของตนเองในที่สุด (สมเกียรติ ฉายไชน. 2538 : 1)

จากผลการศึกษาสภาพหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกของกรมส่งเสริมสหกรณ์ กองวิชาการ กลุ่มงานวิจัยด้านพัฒนาระบบสหกรณ์สรุปได้ว่า ในปีการผลิต2538/2539 เกษตรกรสมาชิกมีหนี้สินอยู่ในระบบสหกรณ์เฉลี่ยครัวเรือนละ 60,690 บาท และมีหนี้สินนอกระบบเฉลี่ยครัวเรือนละ 29,164 บาท รวมหนี้สินทั้งสองระบบเฉลี่ยครัวเรือนละ 89,854 บาท หนี้สินของสมาชิกสหกรณ์แยกตามแหล่งกู้ยืมและภาค สรุปได้ดังนี้ (กรมส่งเสริมสหกรณ์. 2540 : 19)

ตารางที่ 1 รายการหนี้สินจากแหล่งกู้ยืมของเกษตรกรสมาชิกสหกรณ์ จำแนกตามภาคต่าง ๆ

หน่วย : บาทต่อครัวเรือน

รายการหนี้สิน จากแหล่งกู้ยืม	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	ภาคใต้	เฉลี่ย 5 ภาค
1. หนี้ภายในระบบสหกรณ์	52,239	56,170	97,084	32,127	65,828	60,690
2. หนี้ภายนอกระบบสหกรณ์	12,999	16,425	80,154	16,255	19,983	29,164
2.1 ธ.ก.ส.	8,167	4,941	1,601	8,591	8,079	6,276
2.2 ธนาคารพาณิชย์	3,021	2,730	47,415	2,465	5,579	12,242
2.3 กลุ่มออมทรัพย์หมู่บ้าน	215	248	0	380	0	169
2.4 พ่อค้าเจ้าของโรงงาน	1,035	2,177	0	942	5,217	1,874
2.5 นายทุนพ่อค้ารับซื้อผลผลิต	0	4,219	19,780	1,380	0	5,076
2.6ญาติหรือเพื่อนบ้าน	561	2,110	11,358	2,497	1,108	3,527
รวมทั้งสิ้น	65,238	72,595	177,238	48,382	85,811	89,854

เงินทุนยังคงเป็นปัจจัยสำคัญในด้านการผลิต การที่ครัวเรือนเกษตรกรมีรายได้ต่ำจึงทำให้ไม่มีเงินทุนที่จะใช้ลงทุนในการทำการเกษตร จำเป็นต้องไปกู้เงินจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ เช่น ธนาคาร ญาติ เพื่อนบ้าน พ่อค้า และสถาบันการเงินอื่น ๆ จากข้อมูลของกรมส่งเสริมสหกรณ์พบว่า จำนวนเงินที่เกษตรกรสมาชิกกู้ในระหว่างปี 2538/2539 ที่เป็นเงินกู้นอกระบบสูงถึงร้อยละ 32.46 (กรมส่งเสริมสหกรณ์. 2540 : 19) เงินกู้นอกระบบดังกล่าวเป็นเงินกู้ที่มีการเรียกเก็บอัตราดอกเบี้ยที่สูงส่งผลให้รายจ่ายซึ่งเป็นต้นทุนในการทำการเกษตรสูงขึ้น โดยเฉพาะถ้าพ่อค้าเป็นเจ้าของหนี้ของเกษตรกรด้วยแล้ว หรือพ่อค้าที่ขายปัจจัยการผลิตเป็นเงินเชื่อให้แก่เกษตรกร จะเกิดการเอาเปรียบในด้านราคาผลิตผลทางการเกษตรตามมาอีก โดยพ่อค้าจะกดราคาผลิตผลของเกษตรกรลูกหนี้ทำให้รายได้ลดลงเป็นลำดับส่งผลให้รายจ่ายเพิ่มสูงขึ้นอีก (สมเกียรติ ฉายโชน. 2538 : 2)

ดังนั้นจากสภาพปัญหาหลักในเรื่องของเงินทุนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการทำการเกษตรของเกษตรกรและเป็นปัญหาที่ส่งผลให้สถานภาพทางครอบครัวของเกษตรกรไทยส่วนใหญ่ต้องประสบกับปัญหาความยากจน รัฐบาลจึงได้ดำเนินการหาหนทางแก้ไขโดยจัดหาเงินทุนที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ และปัจจัยการผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ที่มีคุณภาพและราคาไม่แพงช่วยเหลือให้เกษตรกรใช้เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต วิธีการที่รัฐบาลดำเนินการมีหลายวิธีและผ่านหลายหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ เช่น ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมตัวกันจัดตั้งสถาบันสหกรณ์ การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร หรือช่วยเหลือในด้านการเงินผ่านทางธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยความช่วยเหลือจะเน้นหนักไปในด้านเงินทุนอัตราดอกเบี้ยต่ำเป็นหลัก แหล่งเงินทุนของเกษตรกรแบ่งได้เป็น 2 ระบบ คือ แหล่งเงินทุนนอกระบบและแหล่งเงินทุนในระบบ แหล่งเงินทุนนอกระบบ คือ เงินทุนที่กู้ยืมจากญาติ เพื่อนบ้าน พ่อค้า เจ้าของที่ดิน และเอกชนอื่น ๆ ส่วนเงินทุนในระบบได้แก่ จากสหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอื่น ๆ แหล่งเงินทุนที่สร้างปัญหาแก่สถานภาพทางครอบครัวมากที่สุดคือแหล่งเงินทุนนอกระบบ อันเนื่องมาจากอัตราดอกเบี้ยที่สูง (สมเกียรติ ฉายโชน. 2538 : 5)

รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายช่วยเหลือเกษตรกรในหลายวิธีการผ่านหลายหน่วยงาน หลายองค์กร หลายรูปแบบ ทำให้เกิดการแบ่งแยกเกษตรกรออกเป็นหลายกลุ่ม เช่น เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร เกษตรกรที่เป็นลูกค้าของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.)และเกษตรกรที่เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นพื้นที่ที่ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม มีฐานะค่อนข้างยากจนและเกษตรกรสังกัดอยู่ในองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือทางด้านเงินทุนและปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ทั้ง 3 องค์กรที่กล่าวมาแล้ว โดยมีจำนวนเกษตรกรที่สังกัดองค์กรเหล่านั้น ดังนี้

1. เกษตรกรที่สังกัดเป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรปทุมรัตต์ จำกัด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2543 จำนวน 1,953 คน (ข้อมูลจากสำนักงานสหกรณ์อำเภอปทุมรัตต์ รายงานประจำเดือน ธันวาคม 2543)

2. เกษตรกรที่สังกัดเป็นลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาอำเภอปทุมรัตต์ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2543 จำนวน 7,288 คน (ข้อมูลจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาอำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด)

3. เกษตรกรที่สังกัดเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2543 จำนวน 1,961 คน (ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรอำเภอปทุมรัตต์ รายงานประจำเดือน ธันวาคม 2543)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเกษตรกรทั้ง 3 กลุ่ม ที่แยกสังกัดองค์กรทั้ง 3 องค์กร มีจำนวนรวมกัน 11,202 คน หรือ 11,202 ครัวเรือน เกษตรกรเหล่านี้เข้าสังกัดองค์กรต่าง ๆ เพื่อมุ่งหวังที่จะได้รับความช่วยเหลือทั้งด้านเงินทุนและปัจจัยการผลิต รวมทั้งความช่วยเหลืออื่น ๆ ที่องค์กรจะมีหรือได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลเพื่อให้รายจ่ายลดลงและเพิ่มรายได้อันจะส่งผลต่อฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามการดำเนินงานของทั้ง 3 องค์กรที่คล้ายคลึงกันในการให้ความช่วยเหลือเกษตรกร แต่ต่างกันที่หน่วยงานต้นสังกัดนั้นมีรูปแบบการบริหารงาน ระเบียบ ข้อบังคับ การบริการต้อนรับ ติดตามลูกค้าที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ชอบหรือไม่ชอบต่อองค์กรที่ตนสังกัดอยู่ในระดับใดระดับหนึ่ง จึงน่าที่จะมีการศึกษาถึงความพอใจของสมาชิกที่ใช้บริการว่าจะมีผลออกมาเป็นอย่างไร เกษตรกรมีความพึงพอใจและคิดอย่างไรต่อองค์กรเหล่านี้ หลังจากการดำเนินนโยบายของรัฐผ่านทางหลายหน่วยงาน แยกเกษตรกรออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกลุ่มที่ตนเองสังกัดอยู่ในระดับใด ปัจจัยในเรื่องระดับการศึกษา อายุการเป็นสมาชิกองค์กร จะมีผลต่อความพึงพอใจหรือไม่ ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการนำมาปรับปรุง แก้ไขปัญหาให้การบริการมีประสิทธิภาพดีขึ้น และช่วยเหลือเกษตรกรให้ได้รับบริการที่ดีขึ้นได้อันจะส่งผลดีต่อครอบครัวของเกษตรกรเองและประเทศชาติอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ ลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสมาชิกกลุ่มเกษตรกรเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรที่ตนเองสังกัดอยู่
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและระยะเวลาการเข้าสังกัดองค์กรที่ตนเองสังกัดของสมาชิกสหกรณ์ ลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสมาชิกกลุ่มเกษตรกรกับความพึงพอใจในการดำเนินงานขององค์กรที่ตนเองสังกัด
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นอื่น ๆ ของสมาชิกสหกรณ์ ลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสมาชิกกลุ่มเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรที่ตนเองสังกัดอยู่

ปัญหาที่ต้องการทราบจากการวิจัย

1. เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร ลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสมาชิกกลุ่มเกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรที่ตนเองสังกัดอยู่ในระดับใด
2. ระดับการศึกษาและระยะเวลาการเข้าสังกัดองค์กรของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร ลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสมาชิกกลุ่มเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการดำเนินงานขององค์กรที่ตนเองสังกัดหรือไม่
3. จะมีแนวทาง ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรทั้งสาม คือ สหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และกลุ่มเกษตรกรอย่างไร จากสมาชิกขององค์กร

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สมาชิกสหกรณ์การเกษตร ลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสมาชิกกลุ่มเกษตรกร มีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่ตนสังกัด ดังนี้

1.1 สมาชิกสหกรณ์การเกษตร มีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่ตนสังกัดอยู่ในระดับมาก

1.2 ลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่ตนสังกัดอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 สมาชิกกลุ่มเกษตรกร มีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่ตนสังกัดอยู่ในระดับน้อย

สาเหตุที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเช่นนี้ เพราะยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยในเรื่องนี้มาก่อน และจากการที่ผู้วิจัยได้ทำงานสัมผัสตนเองพบว่า สหกรณ์การเกษตรมีการดำเนินงานที่ค่อนข้างจะครบวงจร ให้บริการได้ค่อนข้างครอบคลุมทุกด้านบริการ และสมาชิกจะเป็นเจ้าขององค์กรนี้เอง จึงคาดว่าจากปัจจัยสนับสนุนดังกล่าวสมาชิกสหกรณ์การเกษตรน่าจะมี ความพึงพอใจในระดับมาก ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีการดำเนินงานที่เน้นหนักในด้านธุรกรรมการเงินคือ การให้สินเชื่อ การรับฝาก - ถอนเงิน ด้านการบริการด้านอื่นต้องอาศัยหน่วยงานอื่นสนับสนุน ประกอบกับสมาชิกขององค์กรมิได้เป็น เจ้าขององค์กร แต่อย่างไรก็ดีในการให้บริการสินเชื่อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรดำเนินการได้รวดเร็วจึงเป็นจุดเด่น คาดว่าจากปัจจัยดังกล่าวลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร น่าจะมี ความพึงพอใจในระดับปานกลาง สำหรับกลุ่มเกษตรกรการดำเนินงานในทุกด้านการให้บริการ ยังไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีปัญหาอุปสรรคในเรื่องเงินทุน สถานที่ อุปกรณ์ต่าง ๆ ถึงแม้สมาชิกจะเป็น เจ้าขององค์กรเองก็ตาม การให้บริการยังตอบสนองความต้องการไม่ได้ จึงคาดว่าสมาชิกกลุ่มเกษตรกรน่าจะมี ความพึงพอใจในระดับน้อย

2. ระดับการศึกษาและระยะเวลาของการเข้าสังกัดองค์กรของสมาชิกองค์กรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการดำเนินงานขององค์กรที่ตนเองสังกัด

ขอบเขตของการวิจัย

1. พื้นที่ ทำการวิจัยในเขตพื้นที่อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด
2. ระยะเวลา ทำการวิจัยโดยใช้ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2543 - 31 กรกฎาคม 2544
3. ประชากร การวิจัยในครั้งนี้ประชากร คือ สมาชิกสหกรณ์การเกษตร ลูกค้ายุทธการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ในเขต อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด
4. ตัวแปร สำหรับตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้
 - 4.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
 - 4.1.1 ตัวแปรอิสระในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ได้แก่ การดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตร ยุทธการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และกลุ่มเกษตรกร
 - 4.1.2 ตัวแปรอิสระในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ได้แก่ ระดับการศึกษา และระยะเวลาของการเข้าสังกัดองค์กร
 - 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร ลูกค้ายุทธการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสมาชิกกลุ่มเกษตรกร องค์กรที่ตนสังกัด

ค่านิยมศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในความหมายของข้อความบางข้อความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอให้ความหมายของค่านิยมคำศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี รู้สึกชอบ รัก สุขใจ เต็มใจ และยินดีของแต่ละบุคคล (อนุรักษ์ มหาวิวัฒน์ . 2539 : 20) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร ลูกค้ายุทธการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสมาชิกกลุ่มเกษตรกรที่มีต่อองค์กรที่ตนเองสังกัดอยู่ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการให้บริการ ด้านพนักงานและการต้อนรับ เป็นต้น ซึ่งวัดได้โดยแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. การดำเนินงาน หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ของสหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และกลุ่มเกษตรกร ที่จัดให้มีขึ้นเพื่อให้ บริการแก่เกษตรกรที่สังกัดอยู่

3. สมาชิกสหกรณ์การเกษตร หมายถึง เกษตรกรที่เป็นสมาชิกของ สหกรณ์การเกษตรปทุมรัตน์ จำกัด จังหวัดร้อยเอ็ด

4. ลูกค้านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หมายถึง เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้าของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขา อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

5. สมาชิกกลุ่มเกษตรกร หมายถึง เกษตรกรที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม เกษตรกรที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายในเขตอำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

6. ธุรกิจสินเชื่อ หมายถึง การให้เงินกู้แก่เกษตรกรที่เป็นสมาชิกของ สหกรณ์การเกษตร การให้เงินกู้แก่ลูกค้านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และการให้เงินกู้แก่สมาชิกกลุ่มเกษตรกร เพื่อนำไปใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ เช่น ลงทุนทำ การเกษตร ใช้จ่ายในครอบครัว เป็นต้น

7. ธุรกิจการรับฝากเงิน หมายถึง การที่สหกรณ์การเกษตร ธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และกลุ่มเกษตรกร ให้บริการรับฝากเงินจาก เกษตรกรที่สังกัดอยู่ในองค์กรเหล่านี้ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการออมทรัพย์โดยมีการจ่าย ดอกเบี้ยตอบแทนเงินฝากให้กับผู้ฝากเงิน

8. ธุรกิจซื้อ หมายถึง การนำสิ่งของต่าง ๆ เช่น ปัจจัยการผลิตทาง การเกษตร เครื่องอุปโภคบริโภค วัสดุก่อสร้าง น้ำมัน เป็นต้น มาจำหน่ายให้แก่ เกษตรกรในสังกัดของ สหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และกลุ่มเกษตรกร

9. ธุรกิจการขาย หมายถึง การรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรที่เกษตรกร ในสังกัดนำมาขายแก่องค์กรที่ตนเองสังกัดอยู่ เช่น สหกรณ์การเกษตรรับซื้อข้าวเปลือก จากสมาชิกสหกรณ์เพื่อรวบรวมส่งให้โรงสี เป็นต้น

10. โครงการพิเศษ หมายถึง โครงการที่องค์กรได้รับความช่วยเหลือ จากภายนอก หรือจากการจัดสรรงบประมาณภายใน เพื่อนำไปดำเนินการให้ความช่วย เหลือเกษตรกรในสังกัด เช่น การดำเนินโครงการขุดสระน้ำเพื่อการเกษตรของสหกรณ์ การเกษตรที่ได้รับงบประมาณช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ เพื่อช่วยเหลือในการ ขุดสระน้ำให้แก่สมาชิกสหกรณ์ เป็นต้น

11. องค์กรที่ให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกร หมายถึง สหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และกลุ่มเกษตรกร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลของการศึกษาถึงความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย ที่มีต่อองค์กรที่ตนเองสังกัดใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาดำเนินงานขององค์กร
2. นำผลการวิเคราะห์และข้อมูลที่ได้รับจากการเสนอแนะ และปัญหาที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางในการหาหนทางปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยสรุปเป็นข้อเสนอแนะต่อองค์กรที่ทำการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY